

Puskás Híradó

a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa

megjelenik félévenként

X. évfolyam 2. szám

2012. október

ELNÖKVÁLTÁSRA KÉSZÜLÜNK

A PTHBE 2012. OKTÓBERI KÖZGYŰLÉSÉN JELENTŐS VÁLTÁSRA KERÜL SOR, DR. LINDNER MIKLÓS NYUGÁLLOMÁNYÚ ALTÁBORNAGY, EGYESÜLETÜNK ELNÖKE, KORÁBBI BEJELENTÉSÉNEK MEGFELELŐEN FELMENTÉSÉT KÉRI AZ ELNÖKI TISZTSÉGÉBŐL.

A felhozott indokok alapján: ez év március 21.-én betöltött 80. életév és Egyesületünk 14 éves vezetése után a fiatalítás sürgető igénye miatt az új, elnöknek javasolt személy ismeretével elnökségünk tudomásul vette és támogatja a felmentését. Örömmel vette tudomásul azt a bejelentést, hogy Lindner Miklós bajtársunk, továbbra is, segítő, aktív tagja marad Egyesületünknek.

Lindner Miklós most átadja híradó szolgálatunk, Egyesületünkben is magasra emelt zászlaját egy arra érdemes fiatalnak, Rajnai Zoltán mérnök ezredesnek.

Lindner Miklós az 5. Hadsereg Híradó Főnökeként, majd 1972-től nyugdíjazásáig az MN Híradó és Informatikai Csoportfőnökeként, 1998-tól 14 éven keresztül a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület Elnökeként szimbóluma, motorja, kiemelten elismert, professzionális vezetője híradó szolgálatunknak.

A leglényegesebb azonban személyében, hogy Ő a mindig szerény, beosztottaihoz figyelmes, róluk gondoskodó, követelménytámasztó parancsnok volt.

Elöljárója volt a sok ezer fős híradó állománynak, ami akkor meghatározó személyi tényezője a fegyveres erők hadrafoghatóságának, fejlesztésének, megbízható, magas színvonalon tartva a közel 120 ezer főt számláló – Magyar Néphadsereg –, a katonai felső vezetés híradását.

KÖSZÖNJÜK MIKLÓS!

Fontos, hogy tagságunk, a híradó hagyományok hordozója büszkén, felelősséggel válasszon új vezetőt.

AZ ELNÖKSÉG, LINDNER MIKLÓS BAJTÁRSUNK JAVASLATÁRA EGYHANGÚAN ELFOGADTA PROF. DR. RAJNAI ZOLTÁN JELÖLÉSÉT.

Rajnai Zoltán 1962-ben született, ez évben december 21-én tölti be 50. életévét. 1984. szeptember 1-től hivatásos katona, 2001. június 18-tól Egyesületünk tagja.

1985-től üzemeltető mérnök, majd híradó szakasz, ill. mb. századparancsnok, 1990-93. között ZMKA hallgató, majd 1993-96. között oktató a ZMKA Híradó Tanszékén.

1997-2002. adjunktus, 2002-2009. egyetemi docens, 2009. - egyetemi tanár.

TUDOMÁNYOS fokozatai, felkészültsége: 2001. PhD fokozat (1997-2000. doktori képzés), 2006. (Dr. habil), ZMNE –Hadtudományok témában.

2003.03-2004.07.: Összhaderőnemi Védelmi Kollégium, vezérkari tanfolyam (Párizs) sikeres elvégzése.

Idegen nyelvismeret: angol, francia, orosz, felsőfok (angol, francia: STANAG).

Díjak, elismerések: Nemzeti Érdemrend lovagi fokozat (Francia Köztársaság), Puskás Tivadar díj, HTE jubileumi aranyérem, Bólyai kard, HTE aranyérem, nemzetvédelmi érdemérem arany fokozat és további 11 magas elismerés jelzi eddigi tevékenységét.

2009. szeptember 1-től a Köztársasági Elnök teljes munkaidőben foglalkoztatott egyetemi tanárrá nevezte ki, a Honvédelmi Miniszter ezredessé léptette elő.

Tudományos tevékenysége kapcsán tudomány szak vezető a Hadtudományi Doktori Iskolában, a Kari Tudományos Diákkör megválasztott elnöke volt 2002-ben.

Folyamatos tudományos kutatómunkát végezve 2006-2009. közötti évekre elnyerte a Magyar

Tudományos Akadémia Bolyai János Kutatási ösztöndíját.

A közelmúlt időszak három évében a Magyar Tudományos Akadémia által kijelölt szakértő bizottság KIEMELKEDŐ minősítésére értékelték éves tevékenységét.

Hazai és nemzetközi elismerések birtokosa. Tagja a Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesületnek, ahol aranyéremmel, Jubileumi emlékéremmel, HTE Puskás Tivadar díjjal minősítették munkáját. 1993 óta tagja az Armed Forces and Electronics Association Communications (AFCEA) nemzetközi katonai egyesületnek.

Együttműködik a tábori kommunikáció hálózatának kialakításáért a Thales céggel. Az Alcatel-Lucent céggel közös kutatás-fejlesztési projektben vizsgálatokat és kutatásokat folytat a honvédelmi szféra részére igénybe vehető kommunikációs szolgáltatások biztosítása témakörben. A 2008-ban tartott szakmai bemutatóját követően a gyakorlati megvalósítás folyamatban van. A honvédelmi infokommunikációs területeken is jelentős munkát végez a Magyar Villamos Művek felkérésére (WiMAX rendszerek alapján).

Szakmai elismertsége a Magyar Honvédségen belül is kiemelkedő, a vezetés-irányítást támogató kommunikációs szoftverek fejlesztésében, az URH rádiócsalád kiválasztásában, a NATO- szabványú konténerek beszerzésében.

Éves rendszerességgel vezeti és irányítja a „KOMMUNIKÁCIÓ” nemzetközi tudományos, szakmai konferencia szervező bizottságának munkáját, a konferencia anyagának publikálásával.

2008-ig hazai és nemzetközi pályázatok nyertese 12 alkalommal.

Jelentős eredményeket mondhat magáénak az oktatás- tervezés korszerűsítése és gyakorlata területén, ennek jó példája a COMMIT Híradó és informatikai gyakorlat, már több ország részvételével, melynek 6 alkalommal volt a magyar igazgatója.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület programjait, rendezvényeit belépése óta támogatja, segíti a rendezvények szervezését.

Folyamatosan figyelemmel kíséri a Híradó Tanszék nyugdíjasainak életét, segíti őket mindennapi problémáik megoldásában.

A jelölt alkalmas az elnöki feladatok ellátására és személyesen úgy nyilatkozott, hogy örömmel végezné az elnöki feladattal járó munkát, azt legjobb tudása szerint végezné megválasztása esetén.

A Jelölő Bizottság telefonon, illetve személyesen, tagságunk, mintegy 80 százalékának véleményét hallgatta meg. Lindner Miklós bajtársunk lemondását szomorúan vették tudomásul, de az új jelöltet, Rajnai Zoltán bajtársunkat maradéktalanul támogatják. A fiatalabb tagtársaink, akik még aktívak, közelről ismerik pozitív emberi tulajdonságait – életvidámság, fáradhatatlanság, szerénység, lelkiismeretesség – emelték ki.

TOVÁBBÁ FONTOS VÁLTOZÁST KELL BEJELENTENI A GAZDASÁGI TITKÁR SZEMÉLYÉT ILLETŐEN.

ÖLVE CZKY ISTVÁN NYÁ. R. EZREDES, AKI EZT A BEOSZTÁST PÉLDAADÓ MÓDON, MEGFELELŐ SZAKMAI HÁTTÉRREL, FELESÉGE, KLÁRIKA SEGÍTSÉGÉVEL 1998. ÓTA ELLÁTJA, FELMENTÉSÉT KÉRI, ÉLETKORA MIATT. A MINDENKI ÁLTAL ISMERT, KEDVELT, BAJTÁRSUNK INDOKAIT AZ ELNÖKSÉG FIGYELEMBE VETTE, KÉRÉSÉT TÁMOGATJA, MEGKÖSZÖNVE LELKIISMERETES MUNKÁJÁT, TOVÁBBRA IS SZÁMÍT SEGÍTŐ MUNKÁJÁRA.

Köszönjük Pista és Klárika!

AZ ELNÖKSÉG ÚJ JELÖLTET ÁLLÍT HIPSZKY MÁRIA SZEMÉLYÉBEN, AKI FIATAL, ÉLETERŐS ÉS SZAKMAILAG, TÖKÉLETESEN MEGFELEL E FELADAT ELLÁTÁSÁRA, MÉRLEGKÉPES KÖNYVELŐKÉNT CSÖKKENTETT MUNKAI DÖBEN DOLGOZIK.

Hipszky Mária 1980-tól képesített könyvelő, vállalati tervező statisztikusként 4 évig dolgozott. 1992-1994. között kisvállalkozások gazdasági ügyintézője.

2002. óta mérlegképes könyvelő, társadalombiztosítási ügyintéző.

Lényeges argumentum, hogy társadalmi munkában 2006. óta a Puskás Tivadar Híradó Bajtársainkért Alapítvány pénzügyi, gazdasági és számviteli munkáját látja el hibátlanul. A változó jogszabályok naprakész, kiváló ismerője, barátságos, kedves, megbízható munkatárs. A jelölő bizottság javasolja elfogadását. A tagság tájékoztatása megtörtént, a pozitív visszajelzések birtokában jelöltté választása – a gazdasági titkári funkcióra, korábbi társadalmi beosztásáról való lemondása mellett – végleges.

*B. Nagy Péter nyá. mk alezredez
a jelölő bizottság elnöke*

HÍRADÓK NAPJA 2012.

A Nemzeti Közszerzői Egyetem Hadtudományi és Tisztképző karán, 2012. szeptember 14-én megkoszorúzták Puskás Tivadar szobrát. Az ünnepségen részt vett a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület, valamint a Híradó tanszék.

A himnusz elhangzását követően a HVKF köszöntő levelét olvasta fel Prof. dr. Rajnai Zoltán mk. ezredes, egyetemi tanár. Egyesületünk nevében dr. Lindner Miklós és Szepezdi Dezső bajtársunk, a híradó tanszék állománya nevében pedig a tanszékvezető és egyik tanára koszorúzott. Koszorúzás után Estók János és Havasi János bajtársunk emlékfát ültetett el. Az ünnepi rész a szózat elhangzásával és a hallgatói szakasz díszmenetével fejeződött be. Ezt követően a híradó tanszéken tájékoztatást kaptunk a jelenlegi képzési rendszerről, az új technikai eszközökről és a jövő feladatairól, majd baráti beszélgetéssel zárult a részvételünk.

Az idén Székesfehérvárott rendezték meg a Híradók Napja központi ünnepségét.

Az ünnepségen megjelentek az aktív híradó állomány képviselői és vezetői is. Tagságunkat 12 fő képviselte. Névadónk életéről „Laci bácsi” tartott, nagy érdeklődés mellett, „egy nem megszokott” előadást, melyet vastaps követett.

Az ünnepi beszédében Domján vezérőrnagy úr komoly szakmai ismeretekkel alátámasztva, méltatta a híradók katonák erejüket, elért eredményeiket és megfogalmazta elvárásait is.

Az elismerések sorában, elnökünket „A híradó szolgálat szellemiségének megteremtéséért” köszöntötték és oklevelet adtak át részére. Az ünnepség a Honvéd Művészegyüttes nagyszerű műsorával ért véget. Ebéd után kis küldöttségünk Budapest felé vette útját, hisz Puskás Tivadar síremlékének koszorúzása várt rájuk.

Szeptember 17-én a Puskás Tivadar Távközlési Technikum Infokommunikációs Szakközépiskola szervezésében koszorúzásra került sor Puskás Tivadar és Puskás Ferenc sírjánál a Nemzeti Sírkertben. A kialakult hagyományoknak megfelelően jelen voltak az első éves tanulók is. Ünnepi beszédet mondott dr. Horváth László Ferenc igazgató. Az ünnepségen Egyesületünk koszorút helyezett el névadónk síremlékénél. Jelen volt a Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár parancsnoka és a MH Híradó- és Informatikai Rendszerfőközpont parancsnoka.

Szeptember 18-án a vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandárnál köszöntötték a híradókat, amelyre Egyesületünk tagjai is meghívást kaptak.

A HVKF köszöntő levele felolvasása után ünnepi beszédek hangzottak el, melyekből kiemelkedett „Laci bácsi” formabontó előadása. Az ünnepségen került sor a Puskás Tivadar Távközlési Technikum Infokommunikációs Szakközépiskola részéről zászlószalag átadására és felkötésére az MH BHD MH HIRFK alegység zászlajára. A MH HIRFK parancsnoka köszönő beszédében kiemelte az elődök munkáját és a szakmai hagyományok megőrzése fontosságát a jövő építéséhez.

A csapatünnepséget követően ünnepi ebédre voltunk hivatalosak. Kora délután, ünnepélyes keretek között, az aktív- és nyugállományú híradó vezető állomány jelenlétében, a MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár és a Puskás

A jelentős kézfogás

Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület aláírta a megfogalmazott együttműködési megállapodást. Az együttműködési megállapodást elnökünk dr. Lindner Miklós, a MH BHD részéről Kun Szabó István dandárparancsnok látta el kézjeggyével. Az aláírást követően mindkét aláíró kiemelte a megállapodás jelentőségét és azt a közös munkát, amely ehhez az eseményhez vezetett. Hangsúlyozták, hogy az elődök tapasztalatai és a ma szakembereinek tudása csak egymást segítve képes a növekvő szakmai feladatoknak megfelelő szolgálati körülményeket létrehozni.

A megemlékezések, ünnepségek tovább erősítették a híradó szolgálat megbecsültségét.

Karsai Miklós nyá. mk. hőr. alez.

SZURMAY SÁNDOR (1860 BOKSABÁNYA – 1945 BUDAPEST)

Vitéz báró Szurmay Sándor. 1917-18 honvédelmi miniszter, 1941-től vezérezredes. 1882-ben lépett katonai pályára. A Ludovika elvégzése után ugyanott befejezte a felsőbb tiszti tanfolyamot, majd a bécsi vezérkari tiszti akadémiát.

Különböző csapatbeosztásokat és minisztériumi szolgálatokat lát

el. 1914-ben előléptették altábornaggyá, majd kinevezték honvédelmi államtitkárnak. Szurmay harctéri szolgálatra kérte magát, majd az Uzsokihágónál megállította az orosz betörést. 1917-ig az orosz fronton harcolt, vezette katonáit. IV. Károly honvédelmi miniszterre nevezte ki. Ezt a posztot megtartotta három kormányban. 1921-ben visszavonult az aktív szolgálattól. Budapesten élt és számos hadászati, hadtörténeti könyvet írt. 1941-ben vezérezredessé léptették elő. 1945 februárjában halt meg, és a Kerepesi úti temetőben helyezték örök nyugalomra.

A szerkesztőség

PUSKÁS TIVADAR EMLÉKKIÁLLÍTÁS SEPSISZENTGYÖRGYÖN

A SZÉKELY SZÁRMAZÁSÚ PUSKÁS TIVADAR FELTALÁLÓNAK SZENTELT EMLÉKKIÁLLÍTÁS NYÍLT A SEPSISZENTGYÖRGYI SZÉKELY NEMZETI MÚZEUMBAN.

Sokszor felteszem a következő kérdést: Vajon mi az oka, hogy ma, amikor mindennapjainkat keresztül-kállozva a digitalizált világ információs csatornáit, legtöbb ember szinte megdöbben, és melegség önti el egy-egy kedves öreg rádiókészülék láttán?

Talán a nosztalgia, hiszen sokan vagyunk, akik még magunk is csavargattuk az állomás kereső gombjait. A fiatalok is nagy érdeklődéssel tekintenek egy – bútordarabnak sem utolsó – régi rádió- vagy tv-készülékre, szeretnének Morse-t hallgatni, tanulni vagy csavargatni egy régi telefon induktorát. Szükségesnek látszott egy kis „időutazással” bemutatni a távközlés rövid történetét és méltatni Puskás Tivadarnak, a feltalálónak életét és munkásságát.

Kutattuk a múltat a távközlésben, hogy rájövjünk, vajon merre tart, és még milyen csodálatos eszközök jelenhetnek meg. Be szeretnénk bizonyítani, hogy a valóság túlszárnyalta Jókai, Verne és Puskás legmerészebb elképzeléseit is, hiszen látjuk a valóság egy részét, a múltat, s a jelent, de arra, hogy hogyan tovább a távközlésben, nem mertünk választ adni.

Mindezek igazolására június 14-én könyvbemutatóval egybekötött kiállítás-megnyitó volt a nagy magyar feltaláló életéről és munkásságáról Erdélyben, Sepsiszentgyörgyön, melyen a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületet a könyv egyik társszerzője, dr. Rajnai Zoltán ezredes képviselte.

A kiállításnak a Székely Nemzeti Múzeum adott otthont egy hónap időtartamra, hogy népszerűsítse a távközlés emlékeit, bemutassa a nagy magyar feltaláló munkásságát. A megnyitón elhangzottakat a Székely Rádió egyenes adásban közvetítette, melyen nemcsak a

**PUSKÁS TIVADAR
EMLÉKKIÁLLÍTÁS**

megnyitó:
2012. június 15.,
18.00 óra

látogatható:
2012. július 15-ig.

www.sznm.ro

kiállítással kapcsolatos kiselőadások hangzottak el, hanem Rajnai Zoltán ismertette Csáky Ernővel és Puskás Attilával közösen írt könyvük megjelenésének körülményeit, és visszatekintett Puskás Tivadar életének egyes állomására is.

Péter Sándor tanár – aki Csáky Ernő gyűjtőmunkáját segítette – a megnyitón elmondta, Puskás Tivadar Edisonhoz hasonló méretű személyiség volt, ötleteivel, találmányaival az egyetemes tudományosságot vitte előre.

A kiállítók nagy hangsúlyt fektettek a szervezők a távközlés helyi vonatkozásaira, például az egykori falusi és városi vezetékes rádiók bemutatásával a sepsiszentgyörgyi vezetékes rádió történetét, a kábeltelevízió, a rádió-amatőrismus és más Kovászna megyei vonatkozású technikatörténeti eseményt idéztek meg. A kiállítással a helyi Puskás Tivadar Szakközépiskola tanulói és tanárai a zseniális névadó

talált támogatókat, egyedül szerezte meg az engedélyt, és 1880-ban, saját lakásában telepítette a Bell cégtől vásárolt központot, majd 25 előfizetővel beindította a telefonszolgáltatást.

A kiállításon több száz berendezést, készüléket tekinthettek meg, és próbálhattak ki az érdeklődők, többek között meghallgathatták Puskás telefonhírmondóját, és megtekinthették telefonközpontját is működés közben.

Röviden a kiállításról:

Csáky Ernő és kollégái nemes feladatot teljesítettek. Eleget tettek fő céljuk elérésében: bemutatták Puskás Tivadar életét és munkásságát, kiállítottak 500 db távközlő berendezést, készüléket, meghallgatták Puskás 1893-ban elindított Telefonhírmondóját. Megismertették a Puskás-féle telefonközpontot működés közben. A kiállítás egyik érdekessége volt a világ első rádió-adó készüléke is, mely tökéletesen megegyezik a Marconi vagy Popov-féle adó-vevő készülékkel és körülbelül ugyanabban az időben is készült.

A kiállításon hallgathattak Morse-jeleket a látogatók, és bárki billentyűzhetett is, Bemutatták a városukban is használt vezetékes rádiót és utódját, a kábel tv-t, hallgattuk a rádióamatőrök hívójeleit a világ minden részéből, és rádió-adó bemerést is végeztek. Bemutatták az utolsó úrállomást a Masat-1-et, hallgathatták a recsegő, el-elhalkuló közép- és rövidhullámú adókat egy-egy régi elektroncsöves rádióval.

Megismerkedtek fényképeken és írásokon keresztül a sepsiszentgyörgyi távközlés egykori és jelenlegi szakembereivel. Puskás élete, munkássága és az általa megalkotott készülékek századokra, korszakokra és készülék típusokra felosztva, egyszerűen és áttekinthetően mutatta be a kiállítás témaköreit.

Néhány szó a gyűjteményről:

A kiállítás gyűjteményének egy része már 1980 novemberétől látható volt különböző kiállítások alkalmával. Erről tanúskodik Csáky Ernő magángyűjteményének emlékfüzete is, melynek tanúsága szerint a 40 évi szereplésekről, bemutatókról 350 írott vélemény található a füzetben, melyeket 15.000 látogató fogalmazott meg és 2.500 aláírás támaszt alá a 10 kiállítás és 4 bemutató alkalmából.

Dr. Rajnai Zoltán a kiállítás megnyitóján átadta a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület ajándékát a Székely Nemzeti Múzeum igazgatójának

emlékének adóztak, bemutatva életútját, szerepét a tömegtájékoztatás, valamint a távközlés fejlődésében és elterjedésében.

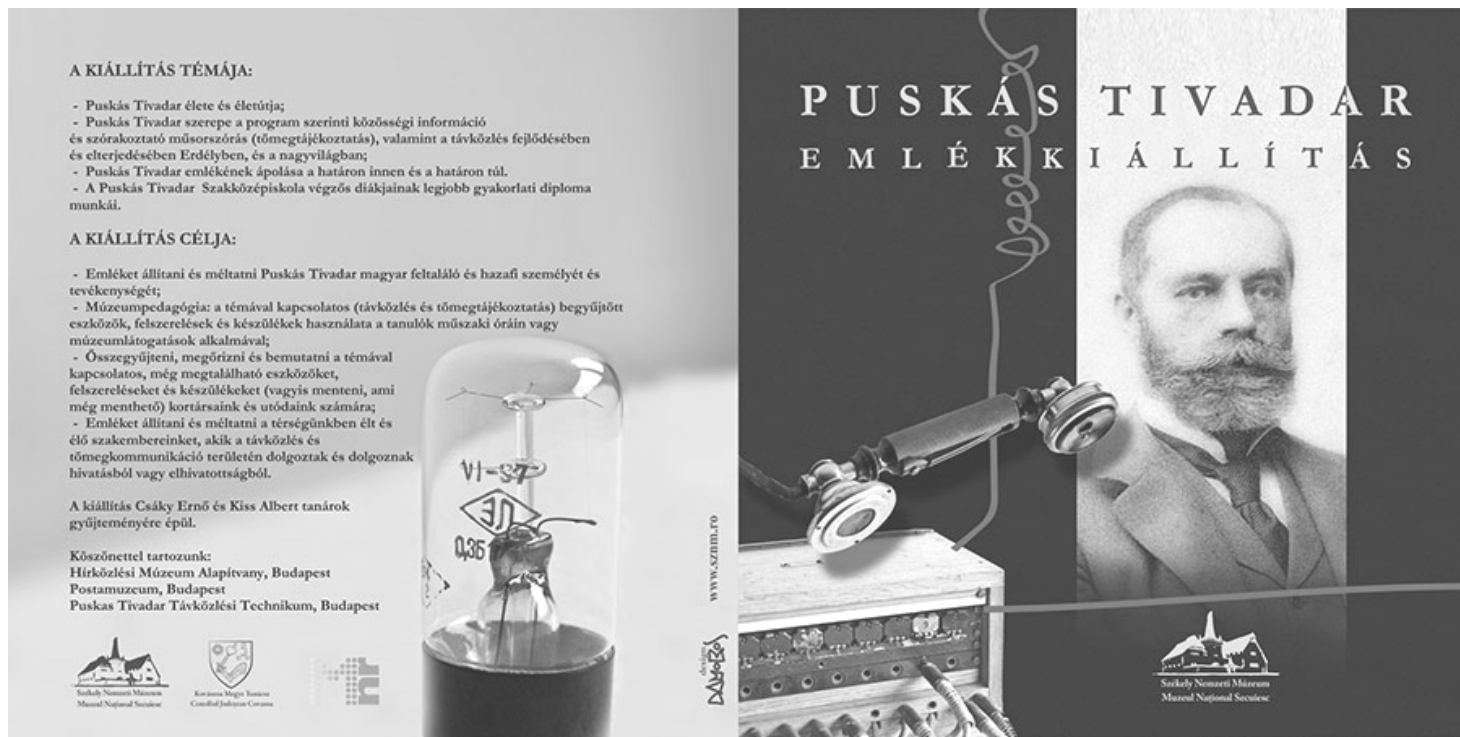
A kiállításon bemutatott gramofonok többsége ma is működik, holott a legnagyobbra például úgy találtak rá, hogy egy lakodalomban a bort töltötték a tölcserén keresztül – emlékezett vissza Péter Sándor.

Rajnai Zoltán felidézte Puskás Tivadar életét, bemutatta, hogy a nagy magyar feltaláló korának géniusza volt, 1879-ben ő mutatta be az első telefonbeszélgetést Pesten, részvényeseket keresett, hogy beindítsa az első telefonközpontot, amikor nem

A füzetben megtalálhatjuk jeles személyiségek biztató szavait, pl.: „*Őrizétek továbbra is a kultúránkat, hagyományainkat.*” „*A történelem fényes emlékeit nem lehet eltékozolni.*” „*Valóságos fellendülés ennek a kiállításnak a megtekintése.*” „*Erőt-egészséget, akik harcolnak a fennmaradásért!*” „*Kár, hogy nincsen állandó kiállítás ezekből a készülékekből a múzeum keretien belül.*” A beírások

nagy magyar feltaláló” (szerzők Puskás Attila, Csáky Ernő, dr. Rajnai Zoltán, 2012).

A kiállítás szervezőit nagyban segítették magyar közreműködők is, így dr. Rajnai Zoltán mérnök ezredes egyetemi tanár, dr. Horváth László igazgató, dr. Gács János, Makkai Ildikó és a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület vezetősége és tagjai, akiknek képviselői megisztelték a kiállítás megnyitóját

angol, román, magyar, német nyelven találhatók.

Ez a gyűjtemény két könyvnek adott életet: „**A hangrögzítés története kezdetektől napjainkig**”, (szerző Csáky Ernő, 2003-ban) és „**Puskás Tivadar, a**

*Csáky Ernő nyá. mk. ezds. és
dr. Rajnai Zoltán mk. ezredes*

ÉVFORDULÓS MEGEMLÉKEZÉS

2012-ben ünnepli alapításának 100. évfordulóját a Puskás Tivadar Távközlési Technikum. A jubileum alkalmából az iskolában nagyszabású rendezvény sorozat kezdődött már az év elején. Az ünnepség sorozat megkoronázásaként 2012. október 24-én délelőtt a Gyáli úti intézményben emlékülés, majd ezt követően 19 órától a budapesti Vígszínházban ünnepi előadás lesz az iskola tiszteletére, amelyen William Shakespeare Tévedések vígjátéka című művét adják

elő. Mivel az ünnepség sorozatra lapzárta után kerül sor, ezért erről a következő számban tájékoztatjuk olvasóinkat. Az első részben itt idézünk dr. Horváth László Ferenc igazgató megemlékezéséből az iskola történetéről. A „103 éves lettem én... A Puskás technikum múltja és jelene” című cikke teljes terjedelemben a Híradástechnika című szakfolyóirat 2009/9-10-es számában olvasható a 29. oldaltól.

100 ÉVES A PUSKÁS TIVADAR TÁVKÖZLÉSI TECHNIKUM (1. RÉSZ)

Akkor most hogy is van? 100-at ünneplünk, de 2009-ben már volt 103 is? Szerencsére könnyen tisztázhatjuk iskolatörténetünk kronológiai kérdéseit, ha figyelmesen elolvassuk igazgatónk, dr. Horváth László Ferenc a címben említett írását. Nem beszélve arról, hogy ismereteinket további információkkal bővíthetjük, ha egy másik cikket is megkeresünk,

szintén a Híradástechnikában. Ez a 2006-os különszámban jelent meg, Heller Ferenc – Horváth László: „A 100 éves Gyáli úti szakképzés” címmel. Igazgatónk, igazgatóhelyettesünk cikkének címe szintén arra utal, hogy már 2006-ban ünnepelhetett centenáriumot az iskola! A téma egyébként vázlatosan összefoglalva megtalálható a

<http://www.puskas.hu/informaciok/tortenet.htm> címen is 1994-ig, ezt is forrásként használtuk iskolatörténetünk (dióhéjban) megírásához.

Lássuk tehát a részleteket! Előljáróban azt mindenképpen meg kell jegyezni, hogy iskolánk indulásához a társadalmi-gazdasági háttérrel a „boldog békeidők” utolsó éveit nyújtották. Ekkor világszerte a második ipari forradalomként is nevezett korszak technikai-tudományos vívmányai átalakították a társadalmak életmódját. Modern ipar született, új iparágakkal, pl.: elektromos ipar, elektrotechnikai ipar, és lábra kapott a média is mint önálló iparág. Ez volt az emberi kommunikáció negyedik forradalmának korszaka is az elektronikus kommunikációs eszközök megjelenése miatt. Ebben az óriási fejlődésben magyar tudósok is fontos szerepet játszottak. (Például Laci bácsi úgy tartja, hogy a modern média atyja maga Puskás Tivadar a Telefonhírmondóval.) Egyre több embert kellett a mindennapi életben szükséges modern ismeretekkel felvértezni. Ez

a szükséglet az oktatásra, az iskolarendszerek fejlődésére is kihatott. Magyarország az Osztrák-Magyar Monarchia tagállamaként polgárosodott, Budapest világvárossá vált; tudatosan, nyugati minták alapján fejlesztették vezetői. Modern iskolákat is építettek. Tehát ez a hatalmas méretű fejlődési hullám, az új ismeretek megismerése és alkalmazni tudása iránti igény segítette a mi alma materünk megszületését is. A továbbiakban nézzük meg, mik a legfontosabb tudnivalók a Gyáli úti szakképzés történetéről Laci bácsi cikke alapján. Adott

volt tehát a társadalmi-gazdasági igény a modern tudással felvértezett szakmunkások iránt a századfordulós Budapesten. Így **1906-ban Kolossváry Endre** – akiről a 2. emelet 1. terme van elnevezve - **Posta és Távirtda műszaki főigazgató indította el az új szakképzést.** A már a Postánál dolgozó műszerészek számára szerveztek bentlakásos formában hat hónapos tanfolyamokat, hogy a műszerészek értsenek a réz alkatrészek megmunkálásához és az elektromágnesességről is halljanak. A tanárok pedig nem akárcik voltak, a Posta Kísérleti Állomás (PKÁ) mérnökei közül kerültek ki. Az elméleti oktatás mellett gyakorlati foglalkozásokat is tartottak, a helyszín pedig a Posta Központi Javítóüzeme volt. Laci bácsi azt írja még a cikkében: ez a rendszer olyan sikeresnek bizonyult volt, hogy 60-as évek végéig alapvetően ebben a rendszerben működött az oktatás. De a siker és a fejlődés azt is eredményezte, hogy az átképző tanfolyamok helyett áttértek az iskolarendszerű

képzésre, megindult a Posta Műszerész Tanonciskola építése. **1912. október 24-én kezdték meg a rendeltetészerű működést!** Tehát éppen **100 éve** indult el iskolaként alma materünk. A Tanonciskola neobarokk épületében három-, illetve négyéves szakképzés folyt 1950-ig. Ekkor államosították az iskolát. A változás azt jelentette, hogy közismereti tárgyakkal bővült az oktatás repertoárja. A műszaki tárgyakat továbbra is a Posta Kísérleti Állomás tanárai tanították, a gyakorlati órák pedig főként a ma már üresen álló Javítóüzemben zajlottak, mint korábban is – 1995-ös bezárásig itt működött a menza is, szünetben át lehetett ugrani ebédelni. De vissza a kezdetekhez! Tisztáztuk a születésnap időpontját, vizsgáljuk meg a képzés körülményeit részletesebben is! Alapos felvételi vizsga és orvosi vizsgálat alapján 14 éves fiúkat vettek fel, akik elemi oktatásra épülő négy polgári vagy négy gimnáziumi osztályt végeztek. Az elmélet mellett alapos gyakorlati ismeretekre tettek szert, a nyári

gyakorlatok alatt igazi munkahelyeken. Tanoncszerződést kötöttek velük, ösztöndíjat is kaphattak. Három év után állhattak munkába, de a legjobbak még egy év képzést kaphattak. Ők aztán a Posta legújabb berendezéseinek építésében is részt vettek nagy nevek irányítása mellett. Így született meg Békésy György (később Nobel-díjas) vezetésével a Rádió 6-os stúdiója (1936), melynek eszközei a Gyáli úton készültek. Ennek a munkának fontos előzménye, hogy itt volt az első rádióstúdió (1923., „bútorszállító”). Vagy például Magyar Endre mellett dolgozhattak a műszerészek a nagyadó-beruházás vezérlőtermének elektronikus berendezésein – írja Laci bácsi a fent említett cikkében. A Gyáli úti intézmény fejlődése a technika fejlődésével megállíthatatlan volt, erről is kell szót ejteni. A középiskolai szintű képzésből feljebb ívelő ágak nőttek ki, bár az iskola életében a fejlődés nem volt töretlen. A II. világháborús pusztítás és az utána következő politikai változások a Gyáli utat

sem hagyták érintetlenül. Ennek már az is jele volt, hogy 1949-től az iskola koedukálttá vált, bár a nemek aránya ma sem kiegyenlített. 1950-től új szakasz kezdődött, az iskolát államosították, a neve Villamosipari Technikum lett, de 1951-ben újból a Magyar Posta lett a tulajdonos, Villamosipari Technikum Távközlési Tagozatának nevezve az intézményt. A tananyag magva a távbeszélő- és átviteltechnika, rádió- majd később televíziótechnika volt. **1953-ban vette fel az intézmény Puskás Tivadar nevét.** – A névadás azért volt telitalálat, mert Puskás által az információközlésről gondoltakat azóta megvalósító és továbbfejlesztő tudást, technikákat oktatta és oktatja ma is az iskola. És tegyük még hozzá, hogy lépést is tart a legmodernebb felfedezésekkel, fejlesztésekkel. 1962-től a középfokú oktatással párhuzamosan az épület felső szintjén működött az Felsőfokú Távközlési Technikum (FTT) Rácz János vezetésével, a középfokú oktatás bázisára épülve. Ebből a hároméves képzésből lett a Távközlési Műszaki Főiskola Távközlési Tagozata. A főiskola 1976-ban Győrbe költözött, a Gyáli úton a középszintű képzés maradt. A győri intézményből lett a Széchenyi István Műszaki Főiskola, amely 2001-től Széchenyi István Egyetemmé emelkedett. Vagyis az egyetem Műszaki Tudományi Karának Informatikai és Villamosmérnöki fakultása a mi Gyáli úti képzésünkben nőtt ki, erre büszkék vagyunk, és az egyetem képviselői sem tagadják ezt a gondolatot. A Gyáli úti képzés „első aranykora” az 50-es évek voltak. Jelentős fejlesztésen ment keresztül az Iskola, laboratóriumok, újabb tanműhely épült, műszerekkel szerelték fel. Még a tornatermet is felújították. A Magyar Postától azonban az iskola fenntartását második államosítási folyamat révén a Fővárosi Tanács (ma önkormányzat) vette át, 1970-1974-ig tartó folyamatban (kifutó osztályok miatt), ekkortól az iskola szakközépiskolaként működött.

1994-ben köszöntött a Gyáli útra a „második aranykor”. Ekkor a Matáv (mai jogutódja a Magyar

Telecom Nyrt.) szerződésben vállalta az iskola fenntartását 50 évre. A fenntartó intézményünk a cég Távközlési Oktatási Alapítványa lett. Óriási beruházással korszerűsítették az iskolát. A modernizált iskola fontos szerepet kapott. A rendszerváltással megnyíló lehetőségek kihasználása csak modern tudással felvértezett technikusokkal mehetett végbe. Az ő munkájuk is kellett a vonalhálózat kiépítéséhez (néhány év alatt a tízszeresére emelkedett a vonalszám), digitalizálni kellett az országos telefonközpont- hálózatot és létre kellett hozni a mobilhálózatot is. Ebben a hatalmas fejlesztésben vettek részt a Gyáli útról kikerült, nemcsak technikus, hanem egyetemet is végzett szakemberek. Vezették a szakterületen létrejövő új cégeket, építették a hálózatokat. Az iskola ehhez nemcsak technikusokat adott, a felsőoktatásba kerülők aránya is nőtt. Az 1994-es 10 %-ról 2008-ban 94 %-ra emelkedett a felsőoktatásban továbbtanulók aránya. A Puskás nevét a Műegyetemen is jól ismerik. Bár az 50 év ugyan még nem telt el a „reprivatizáció” óta, mégis 2010. szeptemberében a Gyáli úti képzés visszatért a Főváros fenntartása alá. Reméljük, ez a „harmadik aranykor” nyitányaként szerepel majd az Iskola fennállásának mozgalmas történetében, és mint annyiszor alapítása óta, most is válaszolni fog kora igényeire és lépést tart a technikai és társadalmi fejlődéssel. A fejlődést fejze ki a szeptembertől érvényes új nevünk is: Puskás Tivadar Távközlés Technikum Infokommunikációs Szakközépiskola! Mit is kívánhatnánk **100 éves születésnapunkra** neked, Puskás TT? Újabb 100 év elteltével legyen olyan diák, aki valamilyen mai számítógépszerűnek megfelelő infokommunikációs eszközön továbbírja a Puskás történetét a 200. születésnap alkalmából - a Chipogó 126. évfolyamának ünnepi számához!

Isten éltesse!

Dr. Horváth László Ferenc igazgató

A WiFi

Mára igen elterjedt rendszer, sokan használják, de hogy is működik, mi valójában, mi a mű-kódés rendszertechnikája? Kevés az információ, néha tévhitek lengik körül. WiFi router, WiFi az okos telefonunkban, táblagépeinkben természetes tartozék, USB-be épített egységben kapható a régebbi PC-hez, új nyomtatón is látható a kis ábra. Sokszor nem is tudatosan, de használjuk otthon, bevásárló központokban, repülőtéren, szállodában, néha a városban járva láthatjuk az okos telefonunkon, hogy Wi-Fi hálózatot talált. Nézzünk utána röviden, miért terjedt el, hogyan működik?

A WiFi, (Wireless Fidelity angol kifejezés rövidítése) mely vezeték nélküli Ethernet hálózati kapcsolatot jelent, mára a legelterjedtebb vezeték nélküli, általában Internet elérésre szolgáló technikai rendszer. Természetesen szabványosított, mivel ez érdeke a készüléket gyártóknak és a szolgáltatást nyújtóknak egyaránt, hogy mindenegyes

gyártó el tudja adni a termékét, és a szolgáltatók pedig ezen keresztül eladják a szolgáltatásaikat, bárkitől is szereztük be a többnyire nem olcsó készülékeinket.

A Wi-Fi eredete a szolgáltatói pont-multipont (P-MP, egy bázisállomás-több felhasználói végpont) rendszerekig nyúlik vissza. A francia posta a '70-es években elkészítette az első ilyen célú berendezést IRT-1500 néven az 1,5 GHz sávra, melyet még csak telefonálási célra használhattak kezdetleges vezérlési rendszere miatt. Egy, természetesen digitális bázisállomás tíz 64 kbps időréssel (+1 szinkron, +1 kereső csatorna jelzésátvitelre is) rendelkezett a PCM szabványnak megfelelően. Elméletileg 128 végpontot szolgált ki, melyek lehettek egy irányban, vagy körkörösén kisebb-nagyobb távolságban. Természetesen magát a rendszert csak tíz telefonállomás tudta használni egy időben. (Ezzel azonos rendszert telepített a Magyar Posta 1988-ban az ADS

telefonközpont hálózatába főleg a nyugati térségben. Az 1,5 GHz sávot ezért kellett átadni polgári célra és az R-400, R-404 reléket a rendszerből kivonni!) Továbbfejlesztés révén jöttek létre 1990 után az adatátvitelre is alkalmas P-MP rendszerek, de már 30, vagy 60 időrésel. Egy végpont már nem csak egy, hanem több időrésel, nagyobb adatsebességet is használhatott. Ezek még professzionális szolgáltatói hálózatok voltak.

A mikro technika szédületes fejlődésének köszönhetően az egy szekrényi bázisállomás, az egy aktatáska méretű terminál méretei elképzelhetetlen kis méretre csökkentek. A már említett szabványosítás a vezető processzorgyártó Intel Centrino® mobiltechnikájának bevezetésével kezdődött. A Wireless Ethernet Compatibility Alliance (WECA) által propagált Wi-Fi 10-15 megabit átviteli sebességen működött 2003-ban.

A műszaki megoldás. Az Intel Centrino márka által képviselt megoldás az Intel® Pentium® M processzort, az Intel® 855 lapkakészlet-családot és az Intel® PRO/Wireless 2100 Network Connection hálózati csatlót egyesíti. A processzor egy új, kifejezetten a mobil működéshez optimalizált mikro architektúrára épül, amely nagyon kis teljesítményfelvételű, vagyis kicsi az áramfogyasztása a hosszabb akkumulátoros használati idő érdekében.

A WiFi tulajdonképpen egy márkanév lett, melyet a WECA jegyzett be. A rendszerek paramétereit az IEEE által kifejlesztett vezeték nélküli mikrohullámú kommunikációt (WLAN) megvalósító, széleskörűen elterjedt szabványok 802.11a, 802.11b, 802.11g szabványok írják le. A szabványért a WiFi Alliance felel. A WiFi (Wi-Fi, Wifi vagy wifi), az IEEE 802.11 népszerű neve.

Otthonunkban a WiFi nem más, mint egy meglévő vezetékes Internetkapcsolat vezeték nélküli hozzáférése a 2,4GHz sávban. Gyakorlatiasan WiFi Internetről akkor beszélünk, ha az internet kábelt nem egyből a számítógépünkbe dugjuk, hanem egy úgynevezett „Wi-Fi routerbe” (router: átviteli protokoll és sebesség konvertálását, valamint útvonalválasztást végző berendezés), amely – hatótávolságtól függően – 100-500 méter sugárban rádiós úton biztosítja az Internet hozzáférést egy, vagy több gépünk között. Az IEEE 802.11b, -g, -n, szabványok ugyanis csak 100mW RF adóteljesítményt engedélyeznek, a routerben 0dB körsugárzó antennával, a terminál antennájára nincs megkötés. A routerbe és természetesen az ezt használó gépünkben egy-egy 2,4GHz sávban működő mikrohullámú adó-vevő van beépítve kis hangolt antennával, ami a hatótávolságot természetesen csökkenti. A régebbi berendezések 11Mbps sebességűek, ma már kaphatók az 54Mbps sebességűek és fejlesztés alatt állnak a 108Mbps sebességű routerek. Az otthoni WiFi router általában 1+4 darab 100Mbps RJ-45 csatlakozóval van ellátva. Az első WAN, (ebbe kell bedugni az Internet felől jövő kábelt) a többin LAN1, LAN2, LANn felirat olvasható. Ez azért van, mert az otthoni routerünk lényegében a mi vezetékes LAN (Local Area Network) hálózatunk része, és a belső forgalmunkat is kiszolgálja. A WiFi azért előnyös, mert

teljes szabadságot, és így mobilitást biztosít. Nem leszünk helyhez kötve számítógépünkkel, így internetezhetünk a folyosóról, az erkélyről, akár még az udvarról is. Nem kell bajlódni a sok kábellel, és azért aggódni, hogy lesz-e hálózati kábel a közelben! A WiFi routerünkhöz „hálózat névvel” és jelszóval tudunk kapcsolódni, vagyis az újonnan vásárolt routerünket célszerű ezekkel felprogramozni. Ellenkező esetben „nyilvános” marad, vagyis a hatótávolságán belül bárki hozzáfér és használhatja az internetünket, netán az képzetesebb a gépünkbe is beletárol! Az 5,5GHz sávban is van WiFi, de ezt a sávot inkább pont-pont közötti átvitelre használják.

A = WiFi Router C = WiFi Radio
B = WiFi Phone D = WiFi Laptop

A közösségi WiFi rendszerek szintén a 2,4GHz sávban működnek, de a rendszerük bonyolultabb. A lényegesen több mozgó felhasználó és a korlátozott hatótávolság miatt általában egy vezérlő router és több, az egész területet megfelelő minőségben lefedő WiFi adó-vevőpont van beépítve a megfelelő minőségű szolgáltatáshoz. A mozgó felhasználókat a változó térerőnek megfelelően a vezérlő router kapcsolja át a legnagyobb térerővel bejelentkező adó-vevőpontra az átviteli rendszer megszakadása nélkül. A nyilvános WiFi rendszerek lehetnek szabad hozzáférések, vagy szolgáltatáshoz kötöttek (pl. szállodában, étteremben), valamint fizetősek. A szolgáltatáshoz kötötteknél az igénybevétel idejére egy jelszót kapunk és annak segítségével léphetünk fel, míg a fizetős rendszerek elérését szakosodott szolgáltatók üzemeltetik.

A WiFi előnyei:

- Ami kézzel fogható, elmaradhat a vezeték, ami főleg szobák között jelent előnyt, nem kell falat fúrni, vezeték áthúzni;
- A nyilvános hálózatokhoz való korlátlan hozzáférés.

A WiFi hátrányai.

- Mint a legtöbb vezeték nélküli átvitel, ez is lehallgatható. Ugyan az IEEE szabványok több titkosító algoritmust támogatnak. A WEP (Wired Equivalent Privacy, Kábellel Egyenértékű Titkosság), a WPA (Wi-Fi Protected Access, Wi-Fi Védett Hozzáférés), az IEEE 802.11i-2004 szabvány szerinti WPA2 (Wi-Fi Védett Hozzáférés 2. generációja) egy manapság egyre jobban terjedő titkosítási forma biztonságos, de sajnos még kicsi a támogatottsága, illetve egyelőre kompatibilitási problémák is vannak vele;
- A titkosítás sajnos az Internetről letölthető ingyenes, vagy 11,6 USD-ért mindenki által hozzáférhető profi szintű programokkal 10-40 másodperc után feltörhető. (Tehát WiFi-n keresztül

nem célszerű például banki műveleteket végezni, különösen nem Android alapúval!);

- Az otthoni routerünkbe szinte kötelező beírni a hálózat címet (szabadon választható bármi elnevezés) és csatlakoztatási jelszót, azonban itt se bízzuk el magunkat. Az előbb említett programokkal egy irányított antennával „jól felszerelt” távoli állomásról is idővel feltörhető a

rendszerünk és ellenőrzés híján a feltörő azt használhatja is;

- A környezettől függő kis hatótávolság.

Solti István nyá. mk. alez.

„BREGYÓ-TAVI” HALAS PARTI

A szabadságolási időszak kellős közepén, 2012. augusztus 23-án, egy összejövetelt szerveztünk Székesfehérvárra, a „Bregyó tó” partján kialakított szabadidő központban „halas parti” néven.

A kirándulás minden mozzanatát Polyák Mihály nyá. alezredes úr és felesége Anna asszony szervezte,

a főzési hely kialakításától a teljes nap eltöltéséig, illetve Ök szerezték be a szükséges kellékeket (halat, hozzávalókat, italokat, stb.) is.

A kánikulában, egy kevésbé rettenetes napon, kellemes fuvallatban, árnyas fák között köszöntöttük egymást egy üdvözlő kupica gönci barackpálinkával. Elfogyasztottuk az ízletes halászlevet és a tepertős túrós csuszát, amit egy-két pohár borral kísértünk el.

Az összejövetelen Egyesületünk 38 tagja vett részt 3 meghívottal (idegenvezető, szabadidő központ vezetője, főzőmester-főkanálnok).

Székesfehérvár történetéről egy ismertetést hallgattunk meg, amit a finom ételek elfogyasztása után a szokásos bajtársi beszélgetés követett.

Köszönjük Anna asszonynak és Polyák Misinek, hogy ismételten egy kellemes bajtársi napot tölthettünk el Székesfehérváron.

Bodnár Gyula nyá. alez.

„BAJTÁRSIASSÁG” HADIPISZTOLY LŐVERSENY 2012.

Székesfehérváron 2012. április 26-án ismét megrendezték a „Bajtársiasság” hadipisztoly egyéni és csapat löversenyt, az MH Nagysándor József laktanya 25 méteres löterén. A verseny 3 próba- és 10 értékelt lövésből állt.

A verseny résztvevői:

- Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület;
- Budapesti Nyugállományúak Klubja Híradó Tagozat;
- Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület;
- ZMNE. Bolyai János Nyugállományú Klub;
- Fejér Megyei Honvéd Nyugállományúak Klubja, Híradó és Vezetéstámogató Szekció;
- Wathai Ferenc Bajtársi Egyesület voltak.

A csapatok létszáma 5-5 fő volt. Mindenki részt vett az egyéni versenyben, de a csapat értékelésébe a csapatonkénti három legjobb eredmény számított.

Ebben az évben a tavalyinál jobb eredmények születtek.

A nyerteseknek dr. Révész Gyula mk. ezredes úr adta át a csapat vándorszerleget és az oklevelet, valamint az egyéni nyertes oklevelét. A helyezetteknek Kovács Ottó alezredes úr adta át az okleveleket.

Eredmények csapatban:

I.	ZMNE. Bolyai János
Nyugállományú Klub	(266 kör)
II.	Fejér Megyei Honvéd
Nyugállományúak Klubja I.	(263 kör)
III.	Esze Tamás Híradó
Nyugdijas Egyesület	(250 kör)
IV.	Puskás Tivadar Híradó
Bajtársi Egyesület	(240 kör)
V.	Budapesti Nyugállományúak
Klubja Híradó Tagozat	(216 kör)

VI.	Fejér Megyei Honvéd
Nyugállományúak Klubja II.	(174 kör)
VII.	Wathai Ferenc Bajtársi Egyesület	(113 kör)

Eredmények egyéniben:

I.	Marosvári Kornél nyá. hadnagy	(94 kör)
II.	Mezei Gábor nyá. zászlós	(93 kör)
III.	Zakar István nyá. alezredes	(90 kör)

A résztvevők nevében Ladislajdesz László nyugállományú őrnagy úr köszönte meg a példás rendezést, az olajozott lebonyolítást és reményét fejezte ki, hogy jövőre is ilyen jó időjárási körülmények között ismét találkozhatunk.

Mindannyiunk számára felejthetetlen összejövetel baráti beszélgetésekkel fejeződött be.

Bodnár Gyula nyá. alez.

OTTLIK GÉZA **(1912 - 1990)**

Amikor 1923 szeptemberében a 11 éves Ottlik Géza belépett a kőszegi katonai alreál iskolába, még nem tudhatta, hogy az ott 1926-ig eltöltött tanulói élete legnagyobb élménye lesz, írásművészetének legfőbb forrásanyaga. Nehéz élet várt rá, mert nem volt férfimintája a gyerekkor idején. Apja kései második házasságából született, s mindössze másfél éves volt, amikor az meghalt. Nők vették körül, ők nevelték. Érthető, hogy számára a beilleszkedés egy csupa fiú társaságba az átlagosnál nehezebb volt. De mindaz, amit ott megélt és tapasztalt, olyan ismeretekkel ruházta fel sorsának alakítására, amelyekkel átvészelhette a XX. század összes rettenetes eseményét. S valószínűleg ennek köszönhető, hogy erkölcsileg szilárd maradt, dereka egyenes, elvhűsége példaadó.

Nem választotta hivatásul a katonatiszti pályát, egyetemre ment matematikát és fizikát tanulni, a legendás Fejér Lipót tanítványa volt. De szüntelenül olvasott és művelte magát, hogy jó újságíró, majd író váljék belőle.

Íróként a nyelv lehetőségei érdekelték legjobban. Szinte fanatikus hittel tanulmányozta a „kifejezés nehézségeit.” Nagyon jól tudta, hogy a mégoly gazdag nyelv is elmarad a valóság bonyolultsága, sokértelműsége mögött. Ezért küzdött alapos

gonddal mindenegybes alkotásában a tökéletes kifejezésmóddal. Híres történet, hogy amikor végre ki merete adni a kezéből fő műve, az Iskola a határon első változatát Továbbélők címmel, másnap berohant a kiadóba, a Franklinba, s megtiltotta a mű kinyomtatását. Még jó tíz évet dolgozott rajta, s végre 1959-ben a végleges címmel megjelentette. A könyv alapműnek számít mindazoknak, akik valaha is katonai tanintézetekben tanultak, vagy egy katonai közösségben szolgálatot teljesítettek. Az olvasó, a kiváló jellemábrázolásnak köszönhetően számos esetben saját magát vagy bajtársát véli életre kelni.

Ez az a regény, amiért – kissé igazságtalanul – egyműves szerzőnek tekintik. De ami magát a művet illeti, valóban irodalmunk makulátlan darabjaként tarthatjuk számon. A bonyolult iskolatörténet, illetve fiútörténet egyrészt leképezése a társadalmi létnek, az élet mindenkor hierarchikus működésének, a gyermekekben is működő kegyetlen hajlamoknak és sok minden másnak is.

Sokféleképpen lehet magyarázni és magyarázták is. Ez egyébként minden fontos mű alapvető sajátossága. Mégis, a legfontosabb benne az a tanítás, hogy az élet meg- és végigélhető, ha az ember időben megtanulja a szabályokat, a határokat, a lehetőségeket, és énje kialakításában mindeme tudását magas szinten alakítja napi gyakorlattá. Ezért van az, hogy a katonatisztek akkor is meg lehet ismerni a Horthy korszakban, ha civilben vannak, ha

nyugdíjba mentek, mert **tartásuk** van, ami elárulja őket. Ezzel kapcsolatos az az anekdota, hogy a háború alatt a buszon fut össze Ottlik Kiss János altábornaggal, régi tanárával, parancsnokával. Udvariasan köszönti, mire az altábornagy sóhajtva:

Látja fiam, éppen ilyen emberekre lenne szükségünk a seregben, mint maga volt!

Ottlik írt még egy-két regényt, novellákat, színdarabot, esszét, kritikát. S mert szellemét állandóan foglalkoztatni akarta, korán megtanult bridzsezni. Mint mindent, ezt is profi módon művelte. Játszmaelemzései nemzetközi szaklapokban jelentek meg, s halálakor pl. Angliában a nagy kártyajátékost, gyászolták.

Amacziné dr. Biró Zsuzsa

HORNOK ZOLTÁN EZREDES **(1930 – 2012)**

Ismét gyászolunk. Hornok Zoltán ezredes az egy-

kori Vezérkar Híradó Csoportfőnökség hadműveleti osztályvezetője 2012. szeptember 3-án hosszantartó súlyos betegség következtében elhunyt.

Hornok ezredes egyedi életpályáját a hazaszere-

tet, a fegyelmezettség, a következetesség és a kapott feladatok teljesítése iránti maximális elkötelezettség jellemezte.

Sorsa jól példázza a 20. század első felében a nincstelen munkásszülőktől született gyermek ifjúkori lehetőségeit.

1945-ben – a polgári iskola befejezését követően – jelentkezik a még gyermekcipőben járó néhány hónapja alakult új demokratikus Magyar Honvédségbe. Jelentkezése után - születési dátumát kissé átalakítva – a 6. híradó zászlóalj állományába kerül. Érd, Székesfehérvár, Pápa állomáshelyekkel részt vett Nyugat Magyarország tönkretett távközlési infrastruktúrájának újjáépítésében.

1948-ban jelentkezik az első demokratikus tisztképző intézményébe a Honvéd Kossuth Akadémiára, ahol 1949-ben híradó tisztté avatják.

Első tiszti beosztását a 101. ö. gk. híradó ezrednél kapja, ahol a 43. ö. híradó ezred megalakításában végez kiemelkedő munkát. Előjárói egyre felelősségteljesebb feladatokat bízhatnak rá. 22. évesen

egy tartalék híradó ezred parancsnokává nevezték ki, majd további fontos beosztásokat töltött be.

1953-ban parancsnokai beiskolázzák a Zrínyi Miklós Katonai Akadémiára, ahol 1956-ban diplomát szerez, és visszatérve ezredéhez törzsfőnökké nevezik ki.

E beosztásában kiemelkedő munkát végzett. Eredményesen vezette az ezred Budapestről Vácra történt áttelepítését. Jelentős szerepe volt az új helyőrségbe történt beilleszkedésben.

1957-ben a VK Híradó főnökségre helyezték ahol – az 5. hadsereg törzsében eltöltött 2 év kivételével – 1985-ben történt nyugállományba helyezéséig szolgálta a híradó közösséget.

Munkáját a a felkészültség, a feladatok végrehajtására irányuló erőfeszítések, az áttekintő és koordináló képesség, és előrelátás jellemezte. Kiemelkedő munkát végzett a tervidőszakok feladatainak prognosztizálásában, a korszerű híradó eszközök rendszerbeállításában, a tudományos munka gondozásában.

A „HONVÉDELEM” c. folyóirat híradó rovatvezetőjeként számos híradó különszámot szerkesztett a szolgálat előtt álló fontos feladatok megoldását célzó módszerek keresésével.

Ő volt az az ember, akinek nem volt polgári munkahelye, egész élete a hadsereghez kötődött

Szolgálati kezdőnapját 1945. szeptember 15-re datálták.

A híradó közvélemény széles körű tiszteletét és megbecsülését élvezte. Halála Egyesületünk, a nyugállományú híradó tagozat és a híradó szolgálat nagy vesztesége.

Temetésére 2012. szeptember 26-án – a Magyar Honvédség halottjaként – nagy részvétellel került sor a Fiumei úti temetőben.

Emléke velünk marad!

*Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy
a PTHBE elnöke*

ELMENT „AZ ÁCSMESTER” (IN MEMORIAM A HG IZR HÍVÓJELŰ RÁDIÓAMATŐR HALÁLÁRA)

2012. május 24-én elhunyt **Tiszaletin Ferenc nyá. őrnagy**, Egyesületünk köztiszteletben álló webmestere, a kiváló katona, és rádióamatőr, akit Egyesületünk ügyvezető alelnöke „az ácsmester”

megtisztelő jelzővel aposztrofált.

Ferit katonaként, rádióamatőrként, emberként a magas fokú szakmai igényesség, a kiszámíthatóság, a kötelességtudat primátusa, a

technika iránti rajongás és az önzetlen segítőkészség jellemezte.

Katonai szolgálata során, Zalaegerszegen az egykori 8. gépesített lövész hadosztálynál, illetve a 134. híradó zászlóaljnál, a 33. gépesített lövészezrednél töltött be különböző híradó beosztásokat előljárói megalapozására.

Éljenjáró rádióamatőrként sokat tett a tanuló ifjúság hazafias honvédelmi neveléséért, a rádiózás megszerettetéséért, az ifjúsági rádióversenyek megszervezéséért.

Rádiójával szinte minden fontosabb eseményen jelen volt. Azon kevesek közé tartozott, akik a

Puskás Tivadar Távközlési Technikum rádióklubja szervezésében részt vett Charles Simonyi űrrepülése főbb mozzanatainak rádióval történt követésében.

Nevéhez fűződik Egyesületünk ideiglenes honlapjának létrehozása, majd oroszánrészt vállalt saját domain névvel rendelkező végleges honlapunk megteremtésében, „ácsolásában”.

Nagy gondot fordított, hogy elnökségünk határozatait, elgondolásait, aktuális tájékoztatóit, felhívásait, elhunyt bajtársaink gyászjelentései, szinte idővesztés nélkül, tagságunk tudomására jussanak.

Köszönjük Feri!

Nem halljuk már megfontolt javaslataidat, szelíd érveidet, ellenérveidet. Jól ismert hívójeled nem hangzik fel az éteren, de tanítványaid igyekeznek betölteni azt az űrt, amit eltávozásoddal a rádiózás területén hagytál.

Váratlan halálod Egyesületünk egészét megrendítette. Emberi tisztességed, felkészültséged,

Egyéniséged emléke velünk marad.

Temetésére nagy részvét mellett 2012. június 1-én – katonai tiszteletadással – Zalaegerszegen került sor.

Nyugodj békében!

*Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy
a PTHBE elnöke*

ORBÁN JÓZSEF NYÁ. ALEZREDES (1939 – 2012)

Bajtársunk 1939. szeptember 18-án született Felsőmocsoládon. 1958-ban érettségizett a II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskolában. 1959 – 1961 között az Egyesített Tisziiskolán tanult, híradó szakon. 1961 óta hivatásos katona volt.

Szolgálatát a 106. önálló Híradó Ezrednél kezdte meg Budapesten, ahol különböző híradó parancsnoki beosztásban dolgozott.

1968 – 1971 között elvégezte a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia híradó tagozatát. Az akadémia elvégzése után zászlóaljparancsnok, majd törzsfőnök helyettes, szintén a 106. híradó ezrednél. 1975-től a

Híradófőnökség közvetlen alárendeltségében különböző beosztásokat töltött be. A Híradó Csoportfőnökség hadművelési osztályán 1979-től teljesített szolgálatot.

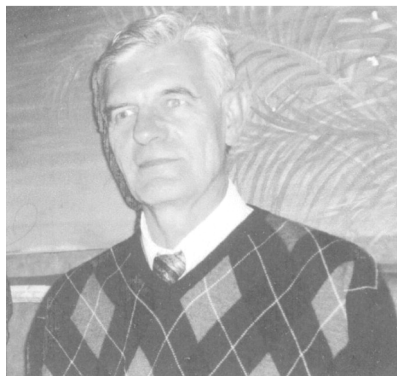
A hadseregben végbemenő szervezeti változások során, vele egyetértésben, a szolgálat érdekében 1991. december 1-i hatállyal szolgálati nyugállományba helyezték. Becsülettel élt és szolgált.

Nyugodj békében!

A szerkesztőség

ÉKLER KÁROLY EMLÉKÉRE

Elment egy tagunk, mindössze 62 éves volt. Karcsit híradó hallgató kora óta ismertem. Tisztté avatása után, néhány év múlva felvették a Műszaki Egyetemre. Tanulásának megkönnyítése érdekében a ZMKMF Híradó Tanszékére került, majd mérnökként

tovább tanította a híradó hallgatókat.

Szabad idejében, mint amatőr távirász tagja volt a Zalka Főiskolán alakult amatőr rádiós klubnak.

Nyugállományba helyezése után is Egyesületünk tagja maradt. Képességeit megtartva amatőrként híradó anyagok, készülékek javításával is foglalkozott.

Nem sokkal halála előtt interneten küldött képeket komáromi nyaralásukról.

Karcsiban segítőkész, önzetlen barátot veszítettünk el.

Karcsi, Isten veled, nyugodj békében!

Volt tanárod: *Vörös Béla*

VASS JENŐ SÁNDOR **(1948 – 2012)**

Volt katonatársunk 1948. június 21-én, Ózdon született. Középiskolai tanulmányait befejezve jelentkezett a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolára. A Főiskolát 1970-ben fejezte be híradó légvédelmi szaktechnikusként,

fokozattal kezdte meg 35 évig tartó hivatásos tiszti pályáját, a 106. önálló híradó ezrednél, mint rádiótávírássz szakaszparancsnok.

1992-ben került a Magyar Honvédség Szabályzatkiadó Intézetéhez, ahol 1995-ig szerkesztő osztályvezetőként dolgozott, és tevékenyen járult hozzá a megújuló Honvédség új szabályzatainak, szakkiadványainak elkészítéséhez és végső formába öntéséhez.

Irányításával több tucat, a Magyar Honvédség hivatásos, polgári, sor- és szerződéses állományának felkészítését, kiképzését és nevelését szolgáló könyv, kiadvány, folyóirat készült.

Egykori bajtársunkat a Magyar Honvédség halottjaként temettük el.

Nyugodj békében!

A szerkesztőség

Puskás Híradó

a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa
készült 170 példányban

Az újság a

**Puskás Tivadar
Híradó Bajtársainkért
Alapítvány**

támogatásával készült!

Kiadja:

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület

1143 Budapest, Stefánia út 34.

Postacím: 1438 Budapest, Pf. 371.

Felelős kiadó:

Dr. Lindner Miklós

Szerkesztő:

Amaczi Viktor

Olvasó szerkesztő:

Dr. Horváth László Ferenc

Tipográfiai szerkesztő:

Hajzer György

Rovatvezetők:

Majercsik Tibor (szervezeti élet)

B. Nagy Péter (tudomány és technika)

Lászay János (katonai múltunk)

Szepezdi Dezső (társadalmi és katonai kapcsolatok)